

[Alvilda Larsen.]

ligvis rimeligere at yde støtte til en mand, der bygger et hus til sig selv, og derfor støtter vi da også det forslag, der er til behandling her i dag; men mener den højtærede minister og mener forslagsstillerne ikke, at det er på tide samtidig at skærpe vilkårene for lån til etagebyggeri overhovedet? Vil det eneste rigtige ikke være, at det offentlige i sin boligpolitik så hurtigt som muligt frigør sig for den private spekulation i ejendomsrettigheder til udlejnings-ejendomme?

Vi kan som sagt støtte det forslag, der behandles her, men vi vil også gøre opmærksom på, at det på ingen måde — det er også blevet sagt fra forslagsstillerens side og også fra anden side — løser nogen af de store problemer, der knytter sig til hele boligmisæren.

Jeg vil ligeledes benytte lejligheden til at spørge den højtærede minister, om man virkelig finder det retfærdigt i denne dyrtid at fordyre lejerne for de tusinder, der vil blive ramt af den forhøjelse af ydelsen på de ældre statslån, som har været på tale. Jeg vil gøre opmærksom på, at 80 pct. af de lejligheder, der vil blive ramt af en sådan forhøjelse af statslånsydelse, er lejligheder, der er opført som socialt byggeri. Der har været nævnt tal for, hvad sådanne forhøjelser vil kunne indbringe staten; der er nævnt tal på henimod 10 mill. kr. om året, som staten ville få ind i kassen ved at forhøje disse ydelser. Jeg vil spørge: Skal disse 10 mill. kr. tages fra, man kan sige de dårligst stillede medborgere samtidig med, at et tilsvarende antal millioner kroner ydes af staten til byggeri, som er en så god forretning for bygherrerne, der benytter kap. V.-lån?

Der er yderligere grund til at være opmærksom på, at dette byggeri i mange tilfælde udlejes til en bestemt kategori af mennesker, nemlig en bestemt kategori af enlige. Jeg vil ikke her forstås sådan, at mit parti har noget imod, at der skaffes lejligheder til de enlige, tværtimod, men det byggeri, der er tale om her, behøves ikke af de enlige, som sædvanligvis må bebo enkelte værelser som logerende, men behøves af ganske særlig velstillede enlige; og da det er større lejligheder, lejligheder med flere rum, der er tale om, opnår vi ved et sådant byggeri

også det, at vi får flere underbefolkede dyre lejligheder samtidig med, at vi med dette byggeri ikke reelt afhjælper boligbehovet og stadig opretholder overbefolkningen i den bestående boligmasse. Jeg finder derfor anledning til at stille den højtærede minister det spørgsmål, om ikke hele udviklingen på boligområdet efter den nugældende boligstøttelov er så betænkelig, at der bør tages et initiativ til at ændre loven. Finder ministeren, finder regeringen ikke, under hensyntagen til det dalende boligbyggeri, under hensyntagen til den voksende arbejdsløshed, at tiden er inde til at foretage en afgørende ændring henimod likvideringen af de nedskæringsparagraffer, der gennemførtes sidste år? Jeg er overbevist om, at et flertal i befolkningen, især de boligløse og de, der må betale de dyre lejligheder, vil hilse et sådant initiativ med glæde, og mit parti stiller sig beredvilligt til rådighed; vi vil støtte forslag i den retning. Jeg vil også tro, at det radikale venstre vil være til at tale til fornuft i dag. Jeg synes, at det skridt, der er taget fra det radikale venstres side med det forslag, vi behandler her i dag, tyder på, at man også dér er opmærksom på den uheldige udvikling, der er sket efter ændringerne i boligstøtteloven sidste år.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til videre velvillig behandling og gennemførelse.

Søren Olesen: Det er oplyst, at kun 9 pct. af lånene har oversteget de 25 000 kr., der her foreslås som lånegrænse pr. lejlighed. Det betyder vel, at et noget større beløb af lånemidlerne end de 9 pct. er gået med til et forholdsvis dyrt byggeri. Nu kan man sige, at det er ikke særlig meget, men jeg tror også, man kan sige, at et dyrt byggeri med statslån virker særlig øjnefaldende. Når almindelige mennesker ser, at der er råd til en slags luksuspøget byggeri, så finder de, at det er aldeles urimeligt, at der ydes statslån dertil. De enkelte, som har fået statslån, og som ved siden af at bygge hus har haft midler til at ofre ikke så lidt på boligens udstyr og måske også møblering, har vakt uvilje hos folk, som har haft vanskeligt ved at skaffe sig bolig, og derfor har man lagt særlig mærke til det.

Jeg finder derfor, det er rimeligt, at man, som det her er foreslået i første afsnit af